

Králové gerewolu z Nigeru - Lenka Klicperová

Výstava se koná v rámci Týdne vědy a techniky, který pořádá Akademie věd České republiky

Oblastní galerie Vysočiny, Komenského 10

1.11. - 10.11. 2013

Unášejí tu bělochy, působí tu africká odnož al-Káidy a panuje tu neskonalá bída. I proto na severu Nigeru turisty nepotkáte. Autorka fotografií Lenka Klicperová se do této neklidné oblasti vydala proto, aby zdokumentovala fascinující festival hojnosti a lásky Cure salée i magický mužský tanec gerewol

Co je to gerewol?

Cure salée a tanec gerewol či yaake patří k oslavám konce období dešťů, které končí v září. Pak už nomády z kmene Wodaabe a jejich zvířata čeká jen dlouhé a horké období, kdy nepadne skoro ani kapka. A to je třeba oslavit. Kromě období hojnosti, které právě končí, se slaví hlavně láska a krása. Tance jako gerewol a yaake mají slavit krásu, eleganci a upravenost, s jakou se místní muži natřásají před ženami. Muži jsou ti, kteří se snaží maximálně upoutat pozornost. Ideálem krásy je vertikálnost, dávaná na odiv štíhlou postavou, úzkou lebkou, dlouhými štíhlými údy. Kromě toho se také dbá na zuby a oči. Každý mladík musí ukázat, že jich má hodně a jsou bílé a zdravé. Pak už zbývá jen tančit tak, aby zaujal co největší počet žen, které se s ním budou chtít milovat. Protože tato slavnost je slavnost volné lásky...

„Gerewol mne fascinuje už dlouho a dlouho se nesešly okolnosti tak, abych na něj mohla opravdu odjet – jako v září 2012. Podařilo se mi zkontaktovat místního novináře Ibrahima, který mne pomohl do oblasti dostat a stal se nepostradatelným průvodcem mně i kolegyni Líbě Taylor. Bez něj by to byla asi pohroma, bezpečnostní situace na severu země je špatná, silnice kontrolují místní vojáci a policisté na checkpointech. Kdybych cestovala bez Ibrahima, nedoplatila bych se a brzy by mne pravděpodobně zavřeli. Díky němu se ale všechno podařilo. Cítila jsem až euforickou radost, že jsem mohla být přítomna tomuhle fascinujícímu rituálu,“ říká autorka fotografií **Lenka Klicperová**.

Václav Šilha, patron a kurátor výstavy:

„Afrika... Není snad místo, které by přitahovalo takové množství fotografů jako právě tento kontinent. Každý zde hledá tu svoji Afriku, kterou pro nás objevili Livingstone, Stanley nebo Holub. Byli to ale pouze tito velcí muži, kteří v nás probudili touhu po nedotčeném černém kontinentu? V mém případě to byly hlavně ženy, které mi svým odlišným pohledem ukázaly nekonečné savany, deštné pralesy nebo život afrických kmenů. Joy Adamsonová, Dian Fosseyová nebo Jane Goodallová... I v Čechách jsou ale ženy, které své nadšení pro Afriku umějí přenést na druhé, a fotografka Lenka Klicperová mezi ně určitě patří. Když mě tedy před časem oslovila s dotazem, jestli bych se nechtěl stát patronem její nové výstavy KRÁLOVÉ GEREWOLU, s nadšením jsem souhlasil. Fotografie, které Lenka přivezla z gerewolu, patří k těm nejlepším, které jsem z této slavnosti kdy viděl. Autorce se zde podařilo zachytit tanečnický tohoto etno happeningu v syrové kráse, která jinde kvůli postupujícím vlivům západní civilizace mizí. Jsem proto velmi rád, že díky jejím fotografiím můžeme nahlédnout do světa, kde slovo tradice ještě není totožné se slovem skanzen.“

O autorce

Lenka Klicperová je novinářka a fotografka. Začínala jako zpravodajka, posledních deset let pracuje v časopise Lidé a Země, jeho šéfredaktorkou je od roku 2004. Navštívila řadu afrických zemí, pracovala v Angole, Namibii, Nigérii, Tanzanii, Keni, Etiopii, v Mali, Burkině Faso, Čadu či Demokratické republice Kongo. Pracovala také dvakrát v Afghánistánu a Iráku. Zaměřuje se na dokumentování života domorodých etnik, na problematiku žen a jejich postavení ve třetím světě, na reportážní a portrétní fotografii. Kromě Lidé a Země spolupracuje i s mnoha dalšími tištěnými periodiky, ale i TV a rádií. Za fotografie Surmů z jižní Etiopie získala v roce 2008 čestné uznání v soutěži Czech Press Photo. V roce 2008 stála u zrodu občanského sdružení Femisphera. V rámci tohoto

sdružení vznikl i projekt Kongo – Ukradené ženství, který se týká masového znásilňování žen na východě Konga sužovaného válkou. V listopadu 2009 uskutečnila cestu do severní Keni, kde se zabývala ženskou obřízkou u kmenů Samburů a Elmolů. V lednu 2010 odjela na Haiti, postižené katastrofickým zemětřesením, aby zde pracovala jako fotoreportérka. V Čadu zpracovávala téma běženců z Dárfúru, v Iráku téma guerill PKK, v Ugandě pracovala s dětskými vojáky LRA. V září 2012 odjela na sever Nigeru fotografovat tance nomádů Wodaabe.